

[J. C. A. Larsen.]
ændret saaledes, at i al Almindelighed blev Jagt paa Raabukken og Sikahjorten forbudt i den Tid, her er anført, i Sommer-tiden, men at Landbrugsministeren fik Dispensationsret, saa han kunde give Tilladelse til den i visse Tilfælde. Jeg tror, man vilde gavne vor Vildtbestand meget paa den Maade.

Jeg vil nævne endnu en Ting med Hensyn til Fredningsbestemmelserne; det er Bestemmelsen om, at Fredningstiden for Skovsneppen indskrænkes fra 15. April til 7. April. Det er jo saadan, at f. Eks. naar det har været Vinter langt hen ad Foraaret, saa kommer det sidste Sneppetæk her til Landet somme Tider først et Stykke ind i April. Jeg vil derfor mene, at vi ikke skulde forandre Bestemmelsen om Retten til at skyde Snepper indtil 15. April, navnlig af den Grund, at i Sydeuropa tager man ikke noget saadant Hensyn; dér skyder man ikke alene væk, alt hvad man kan, naar de hviler sig efter deres Ture over Middelhavet; men man fanger dem i Net og paa alle mulige Maader.

Der er for øvrigt det mærkelige ved denne Fugleart, at trods alt findes der dog Træk paa omtrent samme Størrelse Aar for Aar. Der kan være Aar, hvor der er lidt færre eller lidt flere; men i Realiteten formerer Snepperne sig saa stærkt, at man i vore Skove ved Foraars- og Efteraarstid ser omtrent samme Træk af Snepper. Jeg vil mene, at dersom vi faar en international Forhandling, saaledes at man tager Hensyn til disse Fugle andre Steder, saa bør vi gaa med; men saa længe det ikke er sket, mener jeg, at vi bør beholde det Tidspunkt, vi har for Jagten paa Skovsneppen indtil 15. April.

Der kan, som sagt, være andre Bestemmelser vedrørende Fredningstiderne, som der kunde være Grund til at omtale; men de Forhandlinger kan, som jeg nævnte før, bedre føres i et Udvalg. Det samme gælder for saa vidt ogsaa hele Kapitel III, som handler om Forsendelse og Salg af Vildt. Derimod maa jeg sige lidt om Kapitel IV.

Her er straks i § 24 en ikke ringe, ja, en ganske betydelig Ændring. Den nuværende Lov bestemmer, at al Jagt fra en Time efter Solens Nedgang til en Time før Solens Opgang er forbudt. Her er nu truffet en anden Bestemmelse, idet der siges, at al Natjagt er forbudt fra 1½ Time efter Solens Nedgang om Aftenen til 1½ Time før Solens Opgang. (Ulrich: Nej, det er forkert). Nej, det er vist rigtigt. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, og det er efter mange

kyndige Jægeres Mening en stor Forbedring, at det kun gælder Svømmefugle paa Træk, at de maa skydes henholdsvis 1½ Time efter Solens Nedgang og 1½ Time før Solens Opgang.

Men maa jeg hertil sige, at det Skyderi, der sker, naar der er gaaet over en Time efter Solens Nedgang, bliver ikke noget heldigt Skyderi; for da er Mørket saa langt fremme, at det nok bliver vanskeligt at skelne Fugle paa Træk. Naar vi i 1922 satte den Bestemmelse ind, som nu gælder om Jagt en Time efter Solens Nedgang og en Time før Solens Opgang, var det, fordi der rundt omkring, navnlig langs Statens Skove, er en Del Lodsejere, som mente sig i høj Grad forrettet ved ikke at faa nogen som helst Lejlighed til at skyde et Stykke Vildt, som de i mange Tilfælde maatte føde. Jeg selv personlig er ingen særlig Tilhænger af dette, men jeg gør gældende, hvad der er hævdet overfor mig af mange Lodsejere, at det er en Gene hver Nat at have dette Vildt paa sin Mark og ikke have Lejlighed til at gøre sig betalt ved at skyde noget af det, fordi Vildtet altid, saa snart Solen er staaet op, er inde i Skoven. Der er i dette nogen Uretfærdighed, og vi kan jo forhandle om, hvorvidt vi skal beholde den nugældende Ordning.

Fra mange Lodsejere er der kommet Udtalelser, som heller ikke er helt forkerte, om, at siden man fik gennemført Jagtloven af 1922, er der en Klasse Jægere — jeg skal komme til dem senere —, som ved, at nu er der Fred paa den Mands Mark, for nu vil han ikke selv have Ulejligheden med at sidde ude ved sit Skovgårde, han har intet andet Formaal med dette end at passe paa, om der tilfældigt skulde komme en Jæger, som vilde drive ulovlig Jagt. Det har ført til, at der bliver skudt meget mere paa ulovlig Vis paa disse Lodsejeres Marker end tidligere.

Ogsaa jeg har det bestemte Indtryk, at i Statsskovene i de Distrikter, jeg bor i Nærheden af, og hvor jeg færdes og deltagere i Jagterne, er der ikke i de senere Aar nogen videre Forøgelse af Vildtbestanden trods det, at Skovridere, ogsaa paa min Forbøn, i mange Tilfælde har skaanet Raavildtet. Dette Forhold skal jeg senere vende tilbage til.

Grunden til, at vi fik borttaget den Time efter Solens Nedgang og før Solens Opgang, var Jagtelskeres og Jægeres Ønske om at skaane Haren; jeg forstaaer meget vel, at det kunde tiltrænges, og at det kunde hjælpe, men der er ved Jagtlov-